

Nr 132

Av herr Englund m.fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om försäljning av alkoholfria drycker.

I proposition nr 6 vid årets riksdag har i fråga om utskänkning av alkoholfria drycker föreslagits, att det nuvarande anmälningsförfarandet — och det fakultativa tillståndsförfarandet — med den därmed förbundna prövningen av utskänkningsinnehavarens lämplighet skola i huvudsak slopas. Mot detta förslag ha under remissbehandlingen rests vägande invändningar. Sålunda anför Sveriges nykterhetsvänners landsförbund (prop. s. 21 f.) följande.

Erfarenheten både från vårt land och främmande länder ger vid handen, att rusdryckshandeln kräver ett komplement, som avser utskänkning över huvud, således även den, som icke avser alkoholdrycker. Den danska lagstiftningen har med en ändamålsenlig systematik täckt hela hithörande område med en lag om restaurangrörelse och handel med starka drycker. Där har man liksom i Sverige funnit effektiviteten kräva, att erforderlig kontroll utövas även över de restaurangrörelser, som sakna rätt att utskänka alkoholdrycker. Liksom i Sverige har man där funnit, att dessa eljest i några fall bli lönnkrogar. Den svenska rättsstatistiken ger dessutom vid handen, att innehavare av nykterhetskaféer i icke ringa omfattning fällt för olaga utskänkning av pilsnerdricka. Genom lagstiftningen 1925 har på detta område nåtts ett tillfredsställande läge i fråga om denna kontroll. På orter, där tidigare olägenheter yppade sig, har tillståndsförfarandet gett en möjlighet att sälla bort olämpliga element ur företagarkretsen. I motsats till vad kontrollstyrelsen menar, har denna uppgift varit en realitet i nykterhetsnämndernas arbete. Och den omständigheten, att endast ett fåtal sökande vägrats tillstånd genom detta förfarande, är inget mått på förfarandets kvantitativa betydelse. Själva tillståndsförfarandet medför nämligen, att ansökningar från ett stort antal personer utebli, vilka betrakta ansökningen som utsiktslös, men som under andra omständigheter skulle försöka sig i branschen. Genom 1925 års lagstiftning har man därför enligt landsförbundets mening nått en smidig anpassning till de på förevarande område föreliggande behoven.

Något egentligt missnöje med denna lagstiftning har kontrollstyrelsen icke heller kunnat redovisa. Styrelsens förslag motiveras utslutande med en hänvisning till en förment principiellt restriktionsfientlig innebörd av de vid 1954 års riksdag vidtagna ändringarna i alkohollagstiftningen. Enligt landsförbundets mening sakna dessa ändringar någon sådan principiell innebörd. Riksdagens beslut innebär visserligen, att man funnit det ur nykterhetssynpunkt olämpligt att upprätthålla den individuella kontrollen i fråga om köpare av rusdrycker, men däremot knappast någon principiell behågenhet att häva kontrollen över de företagare, som äro verksamma på

områden, vilka nykterhetspolitiskt äro av betydelse. Det av kontrollstyrelsen anförda skälet saknar därför enligt landsförbundets mening varje giltighet.

Landsförbundet måste därför i motsats till kontrollstyrelsen finna det värdefullt, om bestämmelserna i den nuvarande förordningen med deras av erfarenheten styrkta profylaktiska värde bibehållas vid övergången till de nya reglerna rörande försäljning av spritdrycker och öl.

Länstyrelsen i Västernorrlands län har vidare med fog framhållit (prop. s. 20 f.), att några administrativa vinster icke kunna väntas följa det föreslagna sloandet av den nuvarande förordningen. Då vi i likhet med de angivna remissinstanserna finna förslaget erbjuda avsevärt försämrade kontrollmöjligheter under tiden för övergången till ny rusdrycksförsäljningsförordning, få vi hemställa,

att riksdagen måtte avslå förevarande proposition.

Stockholm den 26 januari 1955

Erik Englund

Johan Sunne

Alvar Andersson

And. E. Johansson

E. A. Lindblom
